

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ επιμέλεια: Μαρία Κάππου

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο σημερινός πολιτισμός, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του: θριάμβους, κατακτήσεις, αδιέξοδα, αντιφάσεις, διαμορφώνει νέα δεδομένα και προσδίδει στον κόσμο μια καινούργια μορφή. Έτσι πολλά φαινόμενα του παρελθόντος δεν έχουν πια θέση ανάμεσα μας, ενώ άλλα εξακολουθούν να υπάρχουν, προσλαμβάνοντας νέα ποιότητα. Στα τελευταία ανήκει και η βία, η οποία πλέον παρουσιάζεται με περισσότερες αποχρώσεις, πιο πολύπλοκη, άλλοτε συγκεκαλυμμένη κι άλλοτε έκδηλη. Τέτοια μορφή βίας αποτελεί κι η τρομοκρατία, μια απ' τις σύγχρονες κοινωνικές μαστίγες.

Ορισμός

Τρομοκρατία είναι η ωμή κι απροκάλυπτη άσκηση βίας από οργανωμένες ομάδες που επιδιώκουν συνήθως πολιτικούς ή εθνικιστικούς σκοπούς. Η τρομοκρατία μπορεί να διακριθεί σ' εσωτερική και διεθνή. Στην πρώτη περίπτωση ασκείται από πολίτες του ίδιου του κράτους κι έχει κίνητρα ιδεολογικά - πολιτικά, ενώ στη δεύτερη οι τρομοκράτες δρουν σε ξένα κράτη και τα κίνητρα τους είναι πατριωτικά - εθνικιστικά.

Αιτίες	Αντιμετώπιση της τρομοκρατίας
<p>Αίτια όπως προβάλλονται απ' τους τρομοκράτες</p> <p>Οι τρομοκράτες που δρουν στο εσωτερικό της χώρας τους προβάλλουν ως αναγκαία τη χρήση βίας απέναντι σ' ένα κράτος που:</p> <ul style="list-style-type: none">- είναι άδικο, γιατί ανέχεται, στηρίζει κι υπηρετεί τους πλούσιους, ενώ καταπιέζει τους φτωχούς,-είναι ανάλγητο κι αναξιόπιστο, αφού προβάλλει ένα πρόσωπο κοινωνικής ευαισθησίας με υποσχέσεις και δημαγωγίες, ενώ στην ουσία δημιουργεί ή συντηρεί μια κοινωνία δυο ταχυτήτων. Οι ευκαιρίες δίνονται επιλεκτικά στους λίγους, ενώ οι πολλοί αντιμετωπίζονται ρατσιστικά ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας: πλήττονται δηλ. απ' την αναξιοκρατία, την ανεργία, τη χειραγώγηση κτλ.,- είναι υποκριτικό. Αυτοαποκαλείται δημοκρατικό, ενώ είναι στην ουσία αυταρχικό, συγκεντρωτικό, αποκλείει τους πολίτες απ' τα κέντρα λήψης αποφάσεων, τους τρομοκρατεί επιτρέποντας ή υποθάλποντας την αυθαιρεσία των οργάνων του. <p>Η βία τελικά προβάλλεται ως η μόνη ηχηρή απάντηση κι ισχυρή αντίδραση προς ένα κοινωνικοπολιτικό κατεστημένο που αντιμετωπίζει αδιάφορα κάθε ήπια μορφή διαμαρτυρίας. Γίνεται η μόνη ικανή ενέργεια ν' αφυπνίσει το κοινωνικό σώμα που συμβιβασμένο ανέχεται την κατάσταση</p>	<p>Για την οριστική επίλυσή του απαιτείται η άρση των αιτιών του. Χρειάζεται:</p> <ul style="list-style-type: none">-ένας έντιμος, ήρεμος κόσμος,-ένας κόσμος όπου δε θα έχουν θέση οι κοινωνικές ανισότητες, οι αδικίες, τα συμφέροντα, η οικονομική καχεξία ολόκληρων κοινωνιών, αλλά θα επικρατεί η δικαιοσύνη, η δημοκρατία, η ηθική,-ουσιαστικός εκδημοκρατισμός των κοινωνιών,-σωστή λειτουργία των φορέων αγωγής,-μια βαθιά κι εκτεταμένη παιδεία,-ένας πολύπλευρος κι ειλικρινής ανθρωπισμός,-προώθηση μιας παγκοσμιοποίησης που θα εδράζεται στις αρχές της αλληλεγγύης, της αυτονομίας - αυτοδιάθεσης και ισότιμης συνεργασίας των λαών. <p>Το πρόβλημα της τρομοκρατίας είναι σύνθετο και δε λύνεται ούτε με μεγάλα λόγια ούτε σπασμωδικά, με κινήσεις δηλ. εντυπωσιασμού κι εφησυχασμού του κοινωνικού σώματος.</p>

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ επιμέλεια: Μαρία Κάππου

Διεθνής τρομοκρατία	Τρόποι αντιμετώπισης
<p>Επιχειρήματα για τη δικαιολόγηση της διεθνούς τρομοκρατίας</p> <p>Οι τρομοκράτες που ζουν σε ξένα κράτη ισχυρίζονται ότι οι πράξεις τους γίνονται:</p> <ul style="list-style-type: none">-για την απελευθέρωση αιχμάλωτων αγωνιστών - επαναστατών,-για την εκδίκηση του θανάτου συναγωνιστών – συμπατριωτών που χάθηκαν, συχνά άδικα, στον αγώνα για υψηλά ιδανικά κι ιδεώδη,-<u>για να χτυπηθεί ο ιμπεριαλισμός - εδαφικός επεκτατισμός,</u>-<u>για ν' ασκηθεί πίεση με στόχο την ανάκτηση πατρικών εδαφών και προάσπιση των εθνικών δικαίων που καταπατώνται στο πλαίσιο μιας πολιτικής ελέγχου, η οποία καταργεί την αυτονομία κι εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών κρατών.</u>	<p>Παγκοσμιοποίηση με δικαιοσύνη, ειρήνη και ασφάλεια</p> <ul style="list-style-type: none">-προώθηση μιας παγκοσμιοποίησης που θα εδράζεται στις αρχές της αλληλεγγύης, της αυτονομίας - αυτοδιάθεσης και ισότιμης συνεργασίας των λαών-Εκδημοκρατισμός των υπερεθνικών οργανισμών-Ανάκτηση του κύρους του ΟΗΕ-Επίλυση των διακρατικών διαφορών με βάση το διεθνές δίκαιο-Καταδίκη της αυθαιρεσίας των ισχυρών κρατών-Σεβασμός και επιβολή του διεθνούς δικαίου για την προάσπιση της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της ασφάλειας, της εθνικής αυτοδιάθεσης.- Έλεγχος των υπερεθνικών οικονομικών οργανισμών που ελέγχουν την παγκόσμια οικονομία και προκαλούν πολεμικές συγκρούσεις για τον έλεγχο των ενεργειακών πηγών και άλλων πλουτοπαραγωγικών φυσικών πόρων.-Επιστροφή στην πολιτική εξουσία

Γενικότερες σκέψεις

Η τρομοκρατία ως μέσο επίλυσης διαφορών, προβολής αιτημάτων και διεκδίκησης δικαίων είναι εύλογο να υπάρχει σε μια εποχή ηθικής ρευστότητας. Σ' έναν κόσμο όπου αξίες όπως η αγάπη, η εμπιστοσύνη, ο σεβασμός στον άνθρωπο, η ειλικρίνεια, η ευαισθησία, η ανθρωπιά χάνονται κι υποκαθίστανται απ' το συμφέρον, την έλλειψη του μέτρου, τη βαρβαρότητα κτλ. είναι λογικό να ευνοούνται μορφές πολιτικής κι εθνικιστικής αγριότητας, όπως η τρομοκρατία.

Σ' ένα περιβάλλον ανταγωνιστικό, ψυχρό, σκληρό για τους αποτυχημένους, ο χώρος του περιθωρίου αποκτά μεγαλύτερο μέγεθος. Μέσα απ' αυτόν προέρχονται συχνά οι οπαδοί της τρομοκρατίας, όντας άνθρωποι πικραμένοι, αποδιωγμένοι, απόβλητοι, που θέλουν να κάνουν αισθητή την αντίδρασή τους. Σε μια κοινωνία που νοσεί, που εμφανίζει προβλήματα δυσλειτουργίας, όπως η σημερινή, της οποίας οι κύριοι θεσμοί αδυνατούν να εκπληρώσουν το ρόλο τους, δεν αναπτύσσονται ολοκληρωμένες προσωπικότητες, ικανές να προσφύγουν στο διάλογο και τη δικαιοσύνη, για να προωθήσουν τα αιτήματά τους.

Οι νέοι μεγαλώνουν σ' ένα περιβάλλον ανήθικο, η καθοδήγηση που τους δίνεται απ' την οικογένεια και το σχολείο είναι ελλιπής ή αντιφατική. Έτσι διαμορφώνονται άτομα που δεν έχουν μάθει να λειτουργούν συλλογικά, που δεν έχουν οπλιστεί μ' αρχές, που δεν έχουν εμποτισθεί με κοινωνικές αξίες, ώστε ν' αγωνίζονται για κοινωνικές αλλαγές με υπομονή κι επιμονή. Απεναντίας, η οργή κι η εκδικητικότητα υποκινούν τη δράση των τρομοκρατών, γι' αυτό κι οι ενέργειες τους είναι επιζήμιες και χωρίς όφελος.

Τα συνηθέστερα μέτρα που λαμβάνονται για την καταπολέμησή της είναι:

- η εντατικότερη φύλαξη υψηλών προσώπων,
- η φρούρηση πιθανών στόχων με την αριθμητική αύξηση των αστυνομικών οργάνων και τη μεταβίβαση περισσότερης εξουσίας κι αρμοδιοτήτων σ' αυτά,

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ επιμέλεια: Μαρία Κάππου

- η θέσπιση αυστηρότερων ποινών,
 - η συνεργασία αστυνομικών αρχών με διεθνείς υπηρεσίες για τη δίωξη κι έκδοση τρομοκρατών.
- Όλα αυτά όμως αναχαιτίζουν επιφανειακά και περιστασιακά το πρόβλημα.

Ο φόβος γεννά φόβο, η βία πυροδοτεί τη βία

Η τρομοκρατία δε δικαιώνεται

Τα επιχειρήματα των τρομοκρατών φωτίζουν τα κίνητρα ενεργειών τους, ώστε να κατανοηθεί το σκεπτικό αυτών των ομάδων. Ωστόσο δεν είναι ικανά να επιφέρουν τη νομιμοποίηση του φαινομένου, **εφόσον:**

-Σε μια οργανωμένη πολιτεία, **διότι η αυτοδικία είναι αυθαιρεσία.** Έτσι οι τρομοκράτες χρησιμοποιούν τα ίδια μέσα για τα οποία καταγγέλλουν το κράτος και χάνουν την αξιοπιστία τους, -η δράση των τρομοκρατών είναι δυνατό να υποκινείται από προσωπικά βιώματα. Κατά συνέπεια η **δικαστική εξουσία**, η μόνη δηλ. που μπορεί να είναι αντικειμενική, **περιφρονείται**, υποτιμάται και τελικά μένει αναξιοποίητη,

-**καταλύεται κάθε έννοια νομιμότητας** και δικαιοσύνης, επικρατούν η ανομία, η αναρχία κι η ασυδοσία.

-**Κλονίζονται περισσότερο οι ήδη ευπαθείς δημοκρατίες**, εμποδίζονται όλες οι μετριοπαθείς λύσεις και διαδικασίες, με τις οποίες τελικά επιβιώνει κι εξελίσσεται ο άνθρωπος,

-η τρομοκρατία **ωθεί την πολιτεία σε σκλήρυνση της στάσης της** και λήψη αυστηρών αστυνομικών μέτρων.

-Δίνει επιχειρήματα **για να ενταθεί η αυταρχικότητα** που καταγγέλλει, κάνει να φαίνεται δικαιολογημένη και νόμιμη η βία της εξουσίας. Έτσι δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος βίας που προκαλεί πολιτική και κοινωνική οπισθοδρόμηση,

-η τρομοκρατία **μεγαλώνει το φόβο** και την ανασφάλεια σε μια ήδη φοβισμένη κι ανασφαλή κοινωνία.

-με τρομοκρατικές ενέργειες (βομβιστικές επιθέσεις, αεροπειρατείες) **πληρώνουν το τίμημα αθώοι άνθρωποι**, (απλοί πολίτες, εισαγγελείς, αστυνομικοί, δημοσιογράφοι κτλ.), ενώ τ' αντίποινα είναι οδυνηρά, αφού η βία προκαλεί αντιβία,

-**εξαγριώνονται σιγά - σιγά οι οπαδοί κι οι αντίπαλοί της**, αυξάνοντας την επιθετικότητα σ' έναν εφιαλτικά εξοπλισμένο κόσμο,

-επιδεινώνονται η **καχυποψία** κι η **μοναξιά**, που ήδη πνίγουν το σύγχρονο ανυπεράσπιστο άνθρωπο.

-**επιπρόσθετα**, ο τελευταίος αναισθητοποιείται στη θέα της φρίκης, η κοινή γνώμη εξοικειώνεται και δεν αντιδρά, δεν εξεγείρεται συνειδησιακά, **αλλά ανέχεται ή επικροτεί**. Προχωρούμε έτσι σταδιακά προς έναν κόσμο που δε θα νιώθει τύψεις για τίποτα, έναν κόσμο όπου το διεθνές δίκαιο δε θα ισχύει κι η ειρήνη θα είναι επισφαλής.

Αναρτήθηκε από Βάγια Γκέκα στις 5:24 π

Αναλυτικότερες πληροφορίες εδώ <http://papatsiros.blogspot.gr/2017/01/o.html>

Η πίστη του τρομοκράτη που αυτοκτονεί

Η αναζήτηση των αιτιών της τρομοκρατίας δεν έχει μόνο το νόημα της μελέτης ενός κοινωνικού φαινομένου πρωτόφαντου στη σημερινή έκτασή του. Πέρα από το θεωρητικό ενδιαφέρον, η αναζήτηση αυτή έχει και ένα νόημα πολύ πρακτικό: ο εντοπισμός των αιτιών δείχνει και κάποιους τρόπους πιθανής αντιμετώπισης του φαινομένου, έστω στο μέτρο που τα αίτια αυτά θα επιτρέπουν κάποια μέτρα για την εξάλειψή του ή για τον περιορισμό του. Αλλιώς δεν θα μας έμενε παρά να μάθουμε να ζούμε με το φαινόμενο, πράγμα όχι και τόσο εύκολο αφού θα σήμαινε να μάθουμε και να πεθαίνουμε εξ αιτίας του.

Οι κοινωνικοί μελετητές και οι πολιτικοί αναλυτές (κυρίως όσοι θέλουν να δείξουν και κάποιες δικαιολογίες των τρομοκρατών ή κάποιες ευθύνες των θυμάτων) επισημαίνουν τις διάφορες καταστάσεις ή τις διάφορες ενέργειες άλλων που μπορεί να προκαλέσουν την τρομοκρατία: το χαμηλό οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο ζωής μουσουλμανικών λαών, η εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών τους πηγών και ιδίως του πετρελαίου τους, η περιφρονητική στάση απέναντί τους, η κατοχή του εδάφους τους από θεωρούμενους απίστευτους, η υποτιθέμενη πολιτική υποστήριξη του Ισραήλ και η υποτιθέμενη μη πολιτική υποστήριξη των Παλαιστινίων, ακόμα και η ανάμνηση των σταυροφοριών - όλα αυτά, χωρίς πολλές θεμελιώσεις και χωρίς πολύ σεβασμό της χρονικής σειράς των γεγονότων. Ο ψυχολογικός αντίκτυπος από αυτά δημιουργεί μια αίσθηση αδιεξόδου, όπου η τρομοκρατία είναι τουλάχιστον τρόπος εκδίκησης.

Ας γίνει δεκτό ότι όλα αυτά μπορεί να περιέχουν κάποια δόση αλήθειας. Αυτά θα μπορούσαν να θεωρηθούν ευνοϊκοί όροι, έστω και αίτια για την ανάπτυξη μιας τρομοκρατίας που θα την ονόμαζα «εγκόσμια», αυτής που συνοδεύεται από την ελπίδα να δει ο δράστης τα αποτελέσματα της πράξης του, έστω τα άμεσα, δηλαδή την καταστροφή που θα προκαλέσει, αν όχι και τα κάπως αψότερα, δηλαδή την επιτυχία κάποιων από τους σκοπούς της δράσης του. Έστω και αν αποδέχεται τον κίνδυνο της σύλληψης και της τιμωρίας του - με κάποια ελπίδα να τα αποφύγει. Διαφορετικό όμως φαίνεται το ψυχόγραμμα του δράστη στις περιπτώσεις της τρομοκρατίας με αυτοκτονία. Εδώ αποκλείεται η ελπίδα της εγκόσμιας ικανοποίησης· μένει η προσδοκία της ικανοποίησης σε κάποια «άλλη» ζωή, μετά τον θάνατο.

Εδώ φαίνεται ο πρωταρχικός ρόλος που παίζει η θρησκευτική πίστη στην τρομοκρατία με αυτοκτονία. Πρέπει να υπάρχει ένα κίνητρο ικανό να κατανικήσει το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, ένα ένστικτο που βάζει τη σφραγίδα του στις πράξεις και τις παραλείψεις του κάθε ζωντανού οργανισμού στη φύση. Για να κατανικηθεί αυτό το ένστικτο, χρειάζεται η πίστη ότι ο θάνατος δεν είναι παρά ένα επεισόδιο μιας ζωής προορισμένης να συνεχιστεί και ύστερα από αυτόν. Και μάλιστα σε μια συνέχεια που μπορεί, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, να μου προσφέρει όσα ονειρεύτηκα στην παρούσα ζωή και θεληματικά εγκαταλείπω - παράδεισος. Και αν πιστέψω ότι αυτή η θυσία με την τρομοκρατική πράξη είναι η προϋπόθεση κάποιας αιώνιας ευτυχίας, κάθε δισταγμός πρέπει λογικά να εκλείψει.

Είναι δύσκολο να αμφισβητηθεί ο ρόλος της θρησκευτικής πίστης στην αυτοκτονούσα τρομοκρατία. Επιβεβαιώνεται εμπειρικά από την εξέταση της ζωής των τεσσάρων τρομοκρατών της πρόσφατης φονικής επιχείρησης στο Λονδίνο. Για κανέναν δεν μπορεί να λεχθεί ότι ενήργησε από κοινωνική απόγνωση ή περιθωριοποίηση: όλοι λίγο-πολύ ενταγμένοι στη βρετανική κοινωνία, με κολεγιακές σπουδές, ο ένας κοινωνικός λειτουργός, ο άλλος πρωταθλητής του κρίκετ και φοιτητής σωματικής αγωγής. Το κοινό στοιχείο: η θρησκευτική μουσουλμανική πίστη. Ο ένας είχε ασπασθεί τον μουσουλμανισμό, οι άλλοι τρεις, γεννημένοι μουσουλμάνοι, είχαν φοιτήσει σε

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ επιμέλεια: Μαρία Κάππου

μουσουλμανικό θρησκευτικό σεμινάριο στο Πακιστάν, όπου οι γονείς τους τους είχαν στείλει για να ξαναβρούν τις εθνικές τους ρίζες και για να μάθουν το Κοράνι. Το έμαθαν τόσο καλά ώστε σκότωσαν κάπου εκατό ανθρώπους για να πάνε, σίγουρα και γρήγορα, στον παράδεισο.

Μερικοί ίσως θα πουν ότι η θρησκευτική πίστη φθάνει στα όρια της παράνοιας. Παράνοιας; Όταν, με βάση τις καλές μου πράξεις -ή ύστερα από μια εξομολόγηση όπου μου αφέθηκαν οι αμαρτίες- μπορεί να είμαι σίγουρος ότι θα περάσω στην αιώνια ευτυχία του παραδείσου, τι νόημα έχει να μη θέλω να πεθάνω;

Για να γυρίσουμε στο θέμα της ισλαμικής τρομοκρατίας, που ολοένα και συχνότερα παίρνει τη μορφή των επιθέσεων αυτοκτονίας: η καταπολέμηση του φαινομένου αναγκαστικά περνάει από τη διάδοση και την επικράτηση κάποιων αρχών ορθολογισμού που θα διέλυαν τους πειρασμούς για μια άλλη ζωή εξασφαλισμένη από τις τρομοκρατικές πράξεις. Μακρόπνοο σχέδιο; Μήπως είναι ταχύτερης απόδοσης η μέθοδος της εξάλειψης των κοινωνικών αδικιών ή της εγκαθίδρυσης της δημοκρατίας στις μουσουλμανικές χώρες;

(του Γεωργίου Κουμάντου εφημ. «Καθημερινή» 18.09.2005)

A. Να γράψετε την περίληψη του κειμένου σε 100-120 λέξεις περίπου. Μονάδες 25

B1. Να βρείτε από ένα συνώνυμο για κάθε λέξη που σας δίνεται: **περιορισμό, προκαλέσει, θεληματικά, απόγνωση, ασπασθεί.** Μονάδες 5

B2. Από τις λέξεις που ακολουθούν να σχηματίσετε προτάσεις που να αποδίδουν τη σημασία τους: **εντοπισμός, θεμελιώσεις, εγκόσμια, αφέθηκαν, ορθολογισμού** Μονάδες 5

B3. Ποιο είναι το είδος του κειμένου; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Μονάδες 5

B4a. Ποιος είναι ο τρόπος ανάπτυξης της δεύτερης παραγράφου του κειμένου;

Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

β. Ποιος είναι ο τρόπος και τα μέσα πειθούς στην τέταρτη παράγραφο (Εδώ...εκλείπει) του κειμένου; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας. Μονάδες 10 (4+6)

B5. "... η θρησκευτική πίστη φθάνει στα όρια της παράνοιας ". Σε μια παράγραφο 80-100 λέξεων να εξηγήσετε τον λόγο που συμβαίνει αυτό.

Μονάδες 10

Γ' Παραγωγή λόγου:

«Η διεθνής τρομοκρατία σήμερα θεωρείται ως η μεγαλύτερη απειλή για την ασφάλεια και την ειρήνη στον κόσμο, γεγονός που καθιστά περισσότερο επιτακτική την αναζήτηση κι εύρεση τρόπων για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπισή της. Να γράψετε ένα άρθρο που πρόκειται να δημοσιεύσετε σε εφημερίδα αναλύοντας τις κυριότερες επιπτώσεις της τρομοκρατίας και να προτείνετε τους τρόπους που θεωρείτε σημαντικούς για την αντιμετώπισή της στο μέλλον (500-600 λέξεις περίπου Μονάδες 40